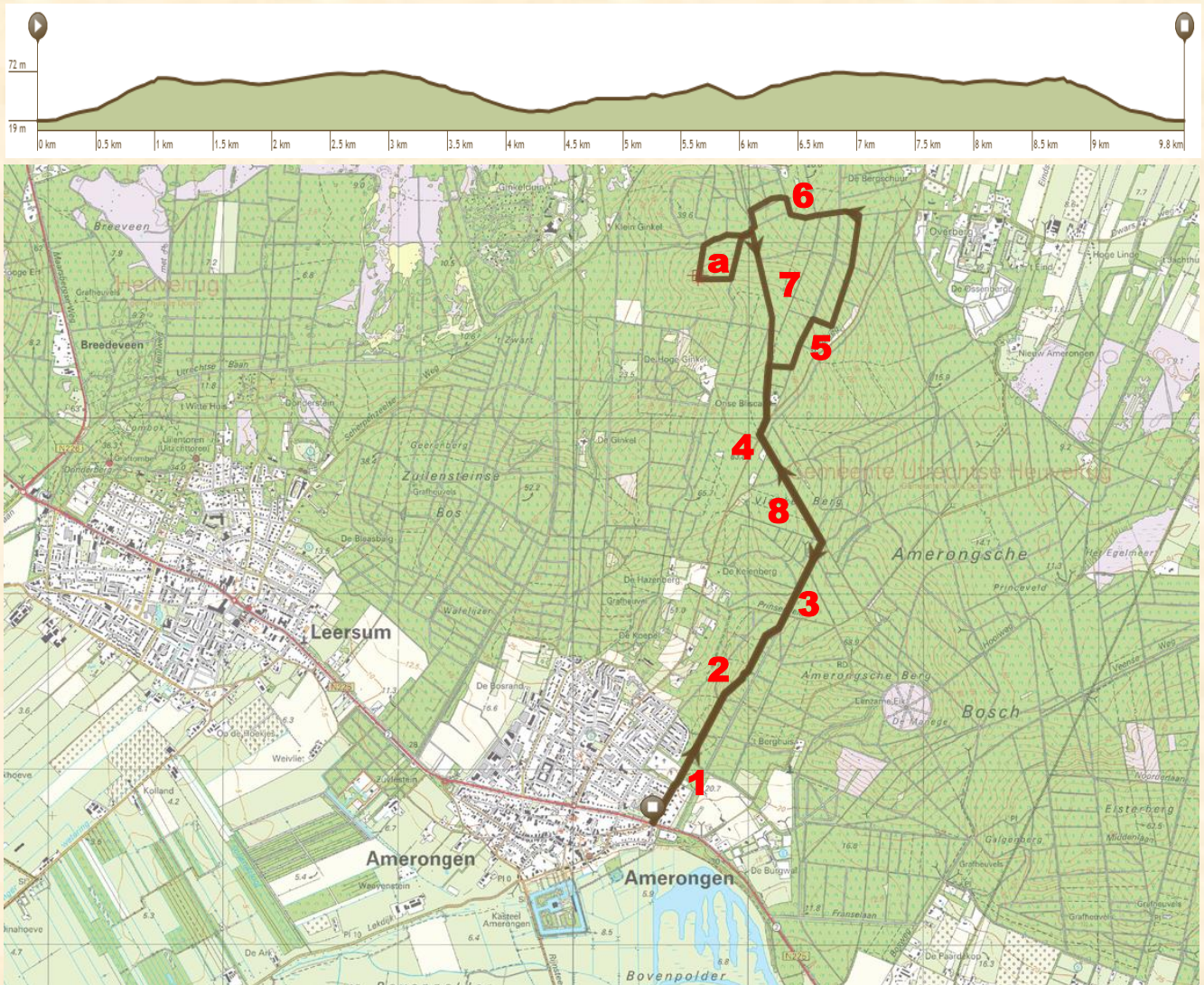

de Rojesteinse Berg bij Amerongen

Voor degenen die met eigen ogen een representatief beeld van de Rojesteinse Berg en omgeving willen krijgen beschreven wij een boomvormig traject waarvan de kroon uit twee delen bestaat. Dit betekent dat ter plekke van de kroon twee afzonderlijke lusvormige routes werden beschreven. Een ten westen van de Bergweg met een lengte van 3,5 kilometer en een wat kortere ten oosten van die hoofdverbinding. De (ten dele) vice versa te lopen stam van de "boom" wordt gevormd door een twee kilometer lange route die de Rijksstraatweg bij de bushalte Amerongse Berg met het plateau van de Vlakke en Rojesteinse Berg verbindt. Deze route loopt onder meer door het meest westelijk deel van het oude Amerongse Bos.

Route 9,8 km. Voor de GPS RouteYou versie, klik [hier](#).

1. Bij de bushalte gaan we de straat De Kievit in. Deze brengt ons langzaam stijgend naar de rand van de bebouwde kom. In het verlengde van de straat wacht ons een wandeling door het westelijk deel van het oude Amerongse Bos. Hier wordt een overwegend kaarsrechte boslaan gevolgd. Voorin het bos is de afgelopen decennia nogal wat hulst opgeslagen.

2. Doorlopend komen we terecht op de steile flank van een hooggelegen stuwwalterras waar de bosweg enkele flauwe bochten maakt. Links wordt er tussen 35 en 40 meter boven N.A.P. een strook langs de weg vrij gehouden van opgaande begroeiing.

Hierdoor kan er van een uitzicht over het achter ons liggende nabije rivierengebied genoten worden. Om dit nog aantrekkelijker te maken werd bovenaan de strook een bankje geplaatst. Een plaatje op de bank herinnert eraan dat Jan Evers in de jaren 1975-1988 boswachter in deze omgeving was.

3. Waar het stuwwalerras overgaat in een brede vallei buigt de boslaan naar rechts. Ze komt dan uit op een kaarsrechte hoofdonsluiting van bijna twee kilometer lengte die ook aan de overzijde door een flauwbochtige laan wordt opgezocht. We gaan nu links de lange rechte bosweg volgen. Deze brengt ons onderin de vallei waar een halfverharde weg wordt gekruist. Aan de andere kant van de weg wordt de noordelijke flank van de brede vallei beklommen. Bovenaan de helling passeren we links een padenpatroon dat sterk lijkt op dat waarmee we zojuist al kennis maakten.

4. Een eindje verderop verwacht ons een vijfspiong waarna links voor ons een halfverharde hoofdonsluiting van het bos wordt gevolgd. We belanden dan bovenop het stuwwalplateau van de Vlakke Berg. Wie goed om zich heen kijkt kan nu hier en daar een kommetje in het bos zien liggen. Na ruim 600 meter bereiken we via de hoofdonsluiting de begraste langgerekte picknickplaatsen bij de Bergweg. Ze werden aangelegd in een zone met min of meer natuurlijk lijkende kommetjes die bij de inrichting van de terreintjes soms enigszins werden verminkt. Voorbij de pleisterplaatsen gaan we even naar rechts om even verderop de drukke Bergweg over te steken. Aan de overkant van de weg wordt rechts een uit het oude Amerongse Spoor voortgekomen hoofdonsluiting van de bossen gevolgd. Rechts passeren we dan het vakantiehuis Onze Bliscap.

5. Na ongeveer 300 meter wordt de hoofdonsluiting ingeruild voor een rechterzijpad dat ons naar een T-kruising brengt. Daar gaan we links andermaal een lange hoofdonsluiting volgen. Er volgt dan een geleidelijke afdaling van de noordoostelijke stuwwalflank. Daarbij trekken eerst een aantal kommetjes en verderop geultjes ons aandacht. Na ruim 500 meter gaan wij het tweede rechterzijpad in om een eindje verderop links een pad te volgen dat parallel aan de zojuist door ons verlaten hoofdonsluiting loopt. Ook daar groeven geultjes de noordoostelijke stuwwalflank.

6. Verder doorlopend en afdalend komen we uiteindelijk terecht in de vallei die de Rojesteinse Berg scheidt van het noordelijk daarvan gevormde terras. De vallei wordt gevolgd door een vrijwel west-oost lopende hoofdonsluiting die rechts de verharde Bergweg opzoekt. Ons geopad slaat nu echter linksaf om na zo'n 400 meter het vijfde zijpad rechts in te gaan. Bovenaan de noordelijke flank van de vallei worden wij dan bij een kruising opgewacht door een paar kommetjes waarbij op een bankje even zou kunnen worden uitgerust. Hierna gaan we links terug naar het eerder al een eindje door ons bewandelde Amerongse Spoor waar opnieuw linksaf wordt geslagen.

a. Wie ook de heuvel wil zien die het stuwwalerras aan de westzijde markeert moet op het Amerongse Spoor na ruim honderd meter rechtsaf slaan. Een pad onderlangs de noordflank van de Rojesteinse Berg brengt de wandelaar dan naar een kruising met een vrijwel rechte bosweg waar andermaal rechtsaf moet worden geslagen. Vervolgens biedt een bochtig linkerzijpad de mogelijkheid een uitstapje te maken naar de kruin van de lage terrasheuvel. Onderweg worden dan enkele kommetjes en geultjes gepasseerd. Na de bezichtiging van de terrasheuvelkruin brengt het bochtige pad ons weer terug naar het rechte bospad waar rechtsaf wordt geslagen.

b. Het verdient overweging dan nog een ommetje te maken over de westelijke uitloper van de Rojesteinse Berg. De rechte bosweg moet dan worden afgelopen tot hij enkele honderden meters voorbij een scherpe bocht naar links uitkomt op een T-kruising. Daar kunnen we links tenslotte weer afdalen naar het traject van ons uitstapje.

7. Wie geen behoefte heeft aan het zojuist beschreven uitstapje en ommetje moet het Amerongse Spoor blijven volgen en tot de Bergweg aflopen. Daarbij worden eerst de noordelijke flanken van de Rojesteinse Berg beklommen. Hierna zullen wij op de culminaties van de berg nog vrij veel kommetjes te zien krijgen. Bij het vakantiehuis De Bliscap nadert ons geopad dan de plek waar onze rondwandeling over de Rojesteinse Berg begon.

c. Voor degenen die ook de oostflank van de Rojesteinse Berg wat beter willen leren kennen beschreven we nog een ommetje dat bij de picknickplaats aan de Bergweg begint en eindigt. De route volgt eerst het pad dat de Bergweg paralleliseert. Het dichte houtgewas bij het pad onttrekt allerlei microreliëf aan het oog.

d. Na enkele honderden meters kunnen en gaan we rechtsaf. De route daalt dan in ongeveer oostelijke richting de stuwwalflank af. Daarbij kruist ze een aantal dwarsverbindingen. Op de kruising met de vierde slaan we opnieuw rechtsaf. Een pad waar af en toe een geultje is te zien brengt ons dan naar een markant dalletje. Er vlak voor wordt een bol hellinggedeelte verlevendigd door enkele kommetjes.

e. Als we onderin het dalletje even naar links gaan zien we daar enkele ondiepe terreindepressies en een geultje. Opvallender is hier echter een bosvegetatie van oude eikenstrubben. Na het "sprookjesbos" bewonderd te hebben gaan we het dal enkele honderden meters in de tegenovergestelde richting volgen tot aan een splitsing waar schuin rechtsaf wordt geslagen voor een terugkeer naar de Bergweg.

8. Vanuit de Bergweg volgen we tenslotte nog het trajectdeel dat wij reeds in de tegenovergestelde richting liepen. Vanuit een andere blikrichting bezien zal het echter kunnen lijken dat we de omgeving nog niet eerder verkenden. De terugtocht via het vice versa traject houdt in dat we andermaal ruim 600 meter een van de halfverharde hoofdonthutningen van het Amerongse Bos aflopen dan schuin rechtsaf slaan en dit vijfhonderd verderop nog eens doen. Niet lang daarna kan rechts dan ook een tweede keer het uitzicht over het nabije rivierengebied worden beleefd.

Door de wandelingen leerden wij de Rojesteinse Berg kennen als een imposant bebost stuwwalgedeelte waar behalve enkele markante dalletjes ook kommetjes en geultjes de aandacht trekken. In de zuidoosthoek doen oude eikenstrubben ons aan een sprookjesbos denken.

Toelichting

Afzettingen weg- en opschuivend Scandinavisch landijs was zo'n 150.000 jaar geleden primair verantwoordelijk voor het ontstaan van de Utrechtse Heuvelrug. Het vormde er enkele stuwwallen waarvan er een enkele tientallen kilometerslang werd. Als het ijs de stuwwallen ook overdekte werden delen ervan vlak geschaafd. Er ontstonden dan plateaus en terrassen.

Het wandelgebied occupeert voornamelijk het als de Rojesteinse Berg bekende noordelijkste deel van een vrij groot en tamelijk hoog stuwwalplateau waarvan een aantal culminaties tot ongeveer 66 meter boven N.A.P. reikt. De tamelijk steile flanken van de Rojesteinse Berg gaan aan de noordzijde over in een meer terrasachtig stuwwalgedeelte.

De vorm van het stuwwalgedeelte werd sterk beïnvloed door een tweetal kleine ijslobben die respectievelijk ten westnoordwesten en oostnoordoosten van het gebied lagen.

Smeltwater van het landijs en de zich in de laatste ijstijd soms sterk ophopende sneeuwmassa's creëerden in het gebied enkele vallei- en dalsystemen die in uiteenlopende richtingen lopen.

Ijssmeltwater moet de natuurlijk lijkende kommetjes hebben uitgekolkte die op sommige bolle stuwwalkruinen worden aangetroffen.

Ook sommige van de elders voorkomende (bundels) geultjes zijn hoogstwaarschijnlijk smeltwatervormingen. Bij enkele oude verbindingen danken zij hun ontstaan wellicht echter aan het vroegere verkeer over ongebaande wegen.

Evenals elders verdwenen de natuurlijke loofbossen sinds de bronstijd onder invloed van allerlei menselijke activiteiten en namen heidevegetaties gaandeweg hun plaats in.

Omstreeks 1850 waren de Rojesteinse Berg en het noordelijk daarvan gelegen schaafterras nog vrijwel geheel begroeid met heide. Ruim vijftig jaar later zouden zowel de heuvel als het terras echter al grotendeels herbebost zijn.

Aan of bij de noordelijke randen van het bos liggen verscheidene verblijfsrecreatieterreinen van sterk uiteenlopende grootte.

We beschreven enkele (ruim) vijf kilometer lange wandelroutes naar en door het gebied. Deze lopen via de Amerongse en Vlakke Berg naar de Rojesteinse Berg.

Zowel het zuidwesten van het Amerongse Bos als het westelijk deel van de Rojesteinse Berg zijn tegenwoordig grotendeels eigendom van de Stichting Het Utrechts Landschap terwijl de Vlakke Berg en het oostelijk deel van de Rojesteinse Berg ressorteren onder de staatsboswachterij Amerongse Berg.

Alle rechten met betrekking tot de tekst en het kaartmateriaal uit deze uitgave berusten bij stichting Telluris. Persoonlijk gebruik van de uitgave is toegestaan maar niet voor zakelijke en commerciële doeleinden tenzij dit schriftelijk met de rechthebbende(n) is overeen gekomen. Voor de foto's is de rechthebbende Stichting Geopark Heuvelrug i.o. of haar rechtsopvolger.